

реализует на конкурсной основе
(с повышением начальной цены)
бывшее в употреблении
неиспользуемое имущество:

№ лота	Наименование	Инв. номер	Начальная цена без НДС, руб. РБ	Начальная цена с НДС, руб. РБ
гр. 1	гр. 2	гр. 3	гр. 4	гр. 5
1	Вагон-цистерна модели 15-1424-03	06261911, 06261912, 06261913, 06261914, 06261953, 06261954, 06261955, 06261956, 06262023, 06262024, 06262025, 06262026, 06262092, 06262093, 06262108, 06262112	465 600,00	558 720,00
2	Емкость конденсата V-200 м³	143206	64 250,00	77 100,00
3	Емкость конденсата V-200 м³	143207	64 250,00	77 100,00
4	Агрегат сварочный дизельный АДД-4004	06274841	2 120,00	2 544,00
5	Цистерна съемная 2 м³	06273326	10 477,00	12 572,40
6	Цистерна съемная 2 м³	06273327	10 477,00	12 572,40
7	Резательная машина	195111	1 985,00	2 382,00
8	Резательная машина	195112	1 985,00	2 382,00
9	Резательная машина МРБ-100	195349	8 011,00	9 613,20
10	Экструзионная линия «Арсенал-1600Е»	196797	132 357,00	158 828,40
11	Установка рукавной пленки УРП-1500-3	192490	39 562,00	47 474,40
12	Шкаф упр. э/приводом ШУЭ1-2,2 IP54 2,2кВт	194261	865,00	1 038,00
13	Шкаф упр. э/приводом ШУЭ1-2,2 IP54 2,2 кВт	197262	865,00	1 038,00
14	Шкаф упр. э/приводом ШУЭ1-75 IP54 75 кВт	197268	6 266,00	7 519,20

Состояние удовлетворительное.

Предложения принимаются по адресу:

211441, г. Новополоцк-1, ОАО «Нафтан», заводоуправление, каб. 101, до 9.30 по местному времени 14 марта 2024 года

с пометкой на конверте «Реализация неликвидов, 14.03.2024» либо в электронной форме на e-mail: tender.box@naftan.by с вышеуказанной пометкой.

Извещение на проведение конкурса размещены на сайте www.naftan.by.

Контактные телефоны: 8 (0214) 59-89-26, 8(0214) 59-88-42.

УИН 30002498

ИНФОРМАЦИЯ О ПРОВЕДЕНИИ АУКЦИОНА

Государственное предприятие

«Минский областной центр инвестиций и приватизации» (организатор аукциона)

по поручению государственное объединение «Управление бытового обслуживания населения Минской области» (продавец)

проводит открытый аукцион по продаже ИЗОЛИРОВАННОГО ПОМЕЩЕНИЯ № 766

с инв. № 600/D-65078

(назначение – торговое помещение)

общей площадью 25,6 кв. м,

расположенного по адресу: Минская область, Минский район, Щомыслицкий с/с, район д. Озерцо, Менковский тракт, 2-766 (изолированное помещение обременено договором аренды по 14.08.2024 г.).

Сведения о земельном участке: кадастровый номер – 62368800001000404, пл. 1,8813 га (территория перспективного развития г. Минска, площадь 1,8813 га).

Начальная цена без НДС – 12 000,00 бел. руб.

Задаток 10 % от начальной цены – 1 200,00 бел. руб.

Информация о торгах опубликована на сайтах: minsk-region.gov.by, rit.by, gki.gov.by, rit.by.

Аукцион состоится 14.03.2024 в 12.00 по адресу: г. Минск, ул. Чкалова, 5, каб. 324.

Заявления на участие и необходимые документы принимаются по 13.03.2024 до 17.00 по указанному адресу в каб. 320.

Тел.: (8017) 516-80-65, 516-80-64, (8029) 102-21-17, (8029) 136-31-11.

Тел. для осмотра (8044) 722-03-84.

УИН 600013293

15 марта 2024 г. в 15.00 состоится годовое общее собрание акционеров ОАО «Лорри-Сервис».

Повестка дня:

1. Об итогах финансово-хозяйственной деятельности общества за 2023 год и основных направлениях деятельности общества в 2024 г.

2. Отчет совета директоров общества за 2023 г.

3. Об утверждении годовой бухгалтерской (финансовой) отчетности общества за 2023 г.

4. Об утверждении распределения прибыли общества по итогам работы за 2023 г., о выплате дивидендов за 2023 г.

5. Об утверждении основных направлений использования прибыли в 2024 году и первом квартале 2025 г.

6. О материальном вознаграждении членов совета директоров и ревизора общества.

7. Об избрании членов совета директоров и ревизора общества.

Местонахождение ОАО «Лорри-Сервис»: г. Брест, ул. Дубровская, 36.

Место проведения собрания: г. Брест, ул. Дубровская, 36.

Время регистрации в день проведения собрания – с 14.30 до 15.00.

При себе необходимо иметь документ, удостоверяющий личность (для представителя акционера – доверенность).

С материалами собрания можно ознакомиться в рабочие дни с 20 февраля 2024 года (с 14.30 до 15.00) по месту нахождения общества.

Дата сбора реестра – 15.02.2024 г.

Совет директоров.

УИН 20024980

3 архіўных крыніц

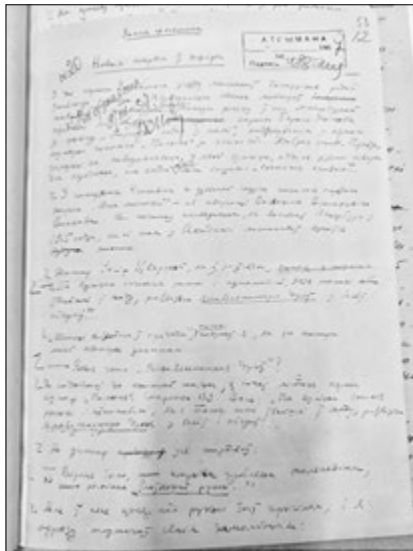
ЗАГАДКА «ЎПОЎНЕНАЙ РУКІ»,

альбо Фельетон Вялюгіна

На што толькі не натрапіш, перабіраючы архіўныя дакументы! Вось і я, калі знаёмілася з фондам газеты «Літаратура і мастацтва» ў Беларускам дзяржаўным архіве-музеі літаратуры і мастацтва, напаткала шмат цікавінак. Сярод іх — рукапіс артыкула паэта Анатоля Вялюгіна, надрукаванага ў газеце 9 сакавіка 1957 года. Нядаўні франтавік, малады яшчэ паэт Вялюгін, супрацоўнік «ЛіМа», настроены ваяўніча, бо — «адліга», бо хочацца выказацца смела, нешта змяняць да лепшага... Жанрава артыкул вызначаўся аўтарам «Замест фельетона», а называўся «Новыя жарты ў эфіры».

Пачатак адразу пераносіць нас у атмасферу тых гадоў:

«У дні першага Усесаюзнага з'езду мастакоў Беларускае радыё знаёміць слухача з творчасцю найлепшых магістраў жывапісу і скульптуры Беларусі. Кожную раніцу ў час літаратурнай перадачы мы слухаем нарысы Барыса Усцінава з цыклу «Хараство побач з намі», надрукаваным у першым нумары часопіса «Полымя» за гэты год».

Як вы разумееце, жанр фельетона прадугледжвае, што будучы выкрывацца нейкія недахопы... Аднак сарказм аўтара датычыцца не зместу нарысаў Барыса Усцінава, а работы дыктараў, якія іх агучваюць.

«У панядзелак 4 сакавіка а дзевятай гадзіне пачалася перадача нарыса «Шлях мастака» — аб творчасці Вялянціна Віктаравіча Волкава. На пачатку апавядаецца, як выглядаў Пецябург у 1965 годзе, калі там у Акадэміі мастацтваў вучыўся мастак.

Дыктар Іосіф Цвярской, як заўсёды, чытае з пафасам — «Па вуліцах імчаліся рысакі і аўтамабілі, якія толькі што ўвайшлі ў моду, развозячы яснавальможную дрэў з балёў і абедай...»

«Штосьці наблытана ў перадачы», толькі падумаў я, як усе жыхары маёй кватэры запыталі:

«— Якая гэта «яснавальможная дрэў»?

Я падышоў да кніжнай шафы, і пацаў лістаць першы нумар «Полымя». Старонка 129. Вось: «Па вуліцах імчаліся рысакі і аўтамабілі, якія толькі што ўвайшлі ў моду, развозячы яснавальможную дрэнь з балёў і абедай...»

Што ж, і сёння ў нас пільная ўвага скіраваная на чысціню абедзвюх дзяржаўных моў, але ці слухаюць уседзячы культуры тэматычныя перадачы Беларускага радыё? Ці ў эпоху «сеціваратуры», дзе дазволена любіць вольнасці з мовай, адсочваюць памылкі, спрабуюць звярнуць на іх увагу,

як ваяўніча зрабіў Анатоль Вялюгін у далёкім 1957-м? Чытаем далей...

«А дыктар усё жартаваў:

«Відаць было, што карціна зроблена таленавіта, што напісана «ўпоўненай рукой»...?»

Але ў мяне цяпер пад рукою быў арыгінал, і я адразу тлумачу сваім дамачадцам:

— Не «ўпоўненай рукой», а «ўпэўненай»?

На працягу трыццаці хвілін я знаходзіўся ў ролі радыётлумача. Часам «жарты» Іосіфа Цвярскога цяжка было зразумець не толькі з пункту гледжання філалогіі, але і палітыкі, тады мне даводзілася тлумачыць толькі дакладна і сур'ёзна. Дыктар гаварыў аб надыходзячай рэвалюцыі. «У народных глыбінях выпявала ідэя вялікага шуму». Якаясьць лухта. Ідэя вялікага шуму? Зноў дапамог часопіс, дзе ўсё зразумела: «У народных глыбінях выпявала ідэя вялікага штурму».

У дзверы пастукаў абураны сусед:

— Што яны там гародзяць у эфіры?»

— Жах...

— Гэты Цвярской яшчэ так сабе, нішто, сёння толькі дужа блытае. А вось дыктар Асмолава... Я заўсёды выключваю радыё: так калечыць, так калечыць беларускую мову...»

Дарэчы, «палітычная» заўвага Вялюгіна на конт паблытаных «шуму» і «штурму» некалькімі гадамі раней магла мець фатальны наступствы для дыктара Цвярскога. Памятаецца фільм Андрэя Таркоўскага «Люстэрка», дзе герайна-карэктарка з шалёнымі вачыма сярод ночы бяжыць у друкарню правярыць рукапіс, бо ёй падалося, што прапусціла памылку? Прыпісалі б Цвярскому шкодніцтва і антысавецкую прапаганду, і ўсё... Але часы змяніліся, у модзе былі вострыя дыскусіі, пасля якіх не ляцелі галовы...

«У друку неаднаразова гаварылася ўжо аб «дзівосах» і «жартах» у эфіры, якія часта і шчодро «адпускае» Беларускае радыё. Я занатоўваў новыя, апошнія «жарты». Хочацца верыць, што яны сапраўды былі ў апошні раз».

Гэтак заканчвае Анатоль Вялюгін свой артыкул.

На жаль, звестак пра дыктараў, якіх паэт згадвае ў сваім фельетоне, у энцыклапедыях няма. Вось пра Вялянціна Волкава, народнага мастака Беларусі і заснавальніка цэлай дынастыі беларускіх мастакоў, звестак хапае. Бо хто не ведае ягоную знакамітую карціну «Мінск 3 ліпеня 1944 года», якая адлюстроўвае вызваленне Беларускай сталіцы ад нямецка-фашысцкіх захопнікаў? Карціну Волкаў скончыў у 1955-м, незадоўга да таго як

на Беларускам радыё прагучала згаданая Вялюгіным перадача, а ў 1957-м адбылася яшчэ адна важная для Волкава падзея (акрамя таго, што ён удзельнічаў ва Усесаюзным з'ездзе мастакоў і атрымаў званне прафесара) — на Беларусь быў вернуты напісаны ім у 1927 годзе партрэт Максіма Багдановіча, вывезены нацыстамі ў Германію.

Цікава было і пашукаць, хто ж такі згаданы Вялюгіным Барыс Усцінаў, аўтар грунтоўнага нарыса пра Вялянціна Волкава? Няма такога мастацтвазнаўцы... Затое ёсць беларускі гісторык мастацтваў, арт-крытык Ізраіль Барысавіч Элентух, які ў 1956 годзе напісаў работу «Вялянцін Волкаў». Так што з вялікай верагоднасцю ён і хаваецца пад псеўданімам «Барыс Усцінаў».

Ва ўсім знаходзіш сляды часу...

Але гэта яшчэ не ўсе дзівосы знойдзенага рукапісу. Справа ў тым, што на зваротным баку іншы перакрэслены рукапіс, як можна зразумець, чарнавік перакладу верша, дакладней, часткі паэмы. Почырк відавочна Анатоля Вялюгіна.

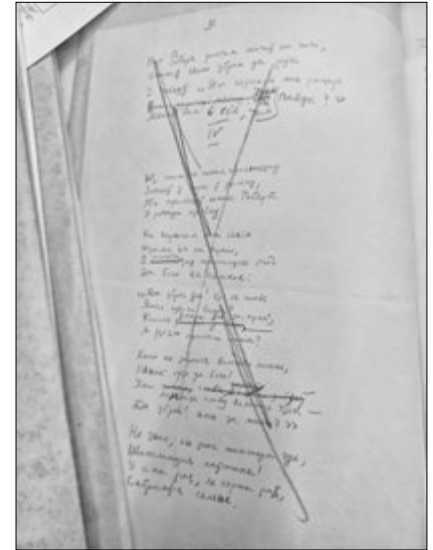
«Ай, то не сокал-дальнезор,
Зляцеў з гары ў даліну,
То прыляцеў юнак Раберт
У родную краіну.

На вараным кані сваім
Крыляе ён па краі,
У астатні раз шатландскі люд
Да бою ён склікае.

«Да зброі ўсе! Ці не жыве
Яшчэ адвага ваша?
Кляліся ўмерці ўсе за край,
А дзе ж прысяга наша?

Хто не зарокся вольным стаць,
Няхай ідзе да бою,
Хто помніць славу вольных дзён —
Да зброі! Хто за мною?»

Не згас, не згас шатландскі дух,
Шатландыя паўстане!
У сёмы раз, як першы раз,
Сабраліся сяляне».

Калі звернуць з біябібліяграфічным даведнікам, дзе пералічаны пераклады Вялюгіна, робіцца зразумелым, што гэта яго пераклад паэмы Лесі Украінкі «Роберт Брус, кароль шатландскі». Рукапіс перакладу з праўкамі, так што можна прасачыць, як паэт шукаў дакладныя словы. Напрыклад, фраза «Кляліся згінуць у баі» ім заменена на «Кляліся ўмерці ўсе за край» — і гэта сэнсава больш трапна і ёміста. Не проста «згінуць» — а за радзіму! Так што і ў сваёй уласнай творчасці Анатоля Вялюгін пільна сачыў за культурай слова. Чаго і нам з вамі, чытачы, застаецца пажадаць.

Людміла РУБЛЕЎСКАЯ.